

ภาพนิมิตเลื่อนลอย

Peace Revolution : เวลาที่เรานั่งสมาธิ

แล้วเห็นภาพนิมิตต่าง ๆ

ครูสอนสมาธิส่วนใหญ่ที่ผมถาม

มักจะบอกให้ทิ้งภาพนั้นไป หรือให้ดูเฉย ๆ

แต่บางภาพน่าจะมีความหมายต่อตัวเราไม่ใช่หรือ

เราจะสามารถแยกความแตกต่างนั้นได้อย่างไร

หลวงพ่ : ที่ครูสอนสมาธิส่วนใหญ่แนะนำให้ทิ้งภาพไป เพราะเมื่อจิตกำลังเริ่มบริสุทธิ์ มันเพิ่งออกมาจากความไม่บริสุทธิ์ ก็จะมีภาพต่าง ๆ มาฉายให้เห็นมากมาย สำหรับบางคนนะ ก็ไม่ได้เป็นอย่างนี้ทุกคน เป็นภาพนิมิตเลื่อนลอยที่เกิดจากการคลายตัวของใจที่สั่งสมประสบการณ์เป็นภาพ พอถึงเวลามันก็คลายออกมา ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องเป็นราวอะไรเท่าไร เพราะเป็นภาพที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจากสมาธิที่จิตบริสุทธิ์ แต่เพิ่งเริ่มออกจากความคิดต่าง ๆ จากความสับสนวุ่นวาย ก็จะมีสารพัดภาพ ตันหมากรากไม้ ภูเขาเลากา เหตุการณ์ต่าง ๆ ภาพนรกสวรรค์ ภาพเทพบุตร เทพธิดา ภาพโน่นภาพนี่เยอะเยอะไปหมดเลย เมื่อภาพเหล่านี้เกิดขึ้น ท่านจึงแนะนำ

ให้ทิ้งไปก่อน เพราะถ้าหากไปผูกพันกับภาพเหล่านั้นก็จะทำให้
สมาธิไม่ก้าวหน้า

ส่วนที่แนะนำให้ดูเฉย ๆ ก็เพื่อให้ใจปล่อยวาง คือดู
ไปอย่างนั้นเอง เพื่อให้เป็นทางผ่านของใจไปถึงเป้าหมาย คล้าย ๆ กับ
เราขับรถไปเชียงใหม่ หรือจะไปที่ไหนก็ได้ที่หนึ่ง แต่ระหว่างทางมันก็เห็น
ภาพตลอด เห็นคน เห็นต้นไม้ เห็นเสาไฟฟ้า เห็นรถสวนไปมา สมมติ
ถ้าเราจอดรอแวะข้างทาง มันก็จะไปไม่ถึงที่หมาย หรือไปถึงช้า
เพราะเป้าหมายเราไม่ได้อยู่ข้างทาง หรือรถที่สวนมาหรือแซงเราไป
หรือผู้คนอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ดังนั้นการดูเฉย ๆ คือ ดูโดยไม่ต้อง
คิดอะไร จะช่วยตรงนี้ได้

เมื่อภาพเกิดขึ้นจากใจที่เป็นสมาธิระดับหนึ่ง จนกระทั่งนำ
ไปสู่ภาพสุดท้าย เมื่อใจไปถึงตำแหน่งที่วางใจ ที่หยุดใจที่ถูกต้อง
ภาพสุดท้ายจะต้องเป็นดวงใส ๆ

ภาพสุดท้ายจะเกิดเมื่อใจหลุดจากหยาบ จะมีอาการคล้าย ๆ
ตกจากที่สูงหล่นลงมา คล้าย ๆ เรานั่งเครื่องบินแล้วตกหลุมอากาศ
วูบลงมา เป็นต้น บางคนก็ลงอย่างรวดเร็ว บางคนก็ลงเหมือน
ชนนกที่ลอยในอากาศ ซึ่งภาษาธรรมะเขาเรียกว่า อาการตกศูนย์
ตกสุญญากาศข้างใน

สิ่งที่ควรทำคือ ให้ดูเฉย ๆ จะทำให้ใจเราก้าวหน้า แล้วก็
ไปถึงที่หมายได้โดยปลอดภัย มีชัยชนะ เราไม่แวะข้างทางไปเรื่อย

ที่ถามว่า แต่บางภาพน่าจะมีความหมายต่อตัวเราไม่ใช่หรือ
สมาธิ ณ ตอนนี้ ยังไม่มีความหมายอะไร นอกจากแหวะข้างทาง
ยกเว้นเรายังไม่พร้อมที่จะไปถึงเป้าหมาย อยากแหวะข้างทางก็ได้
เราก็แหวะไปแหวะมา บางคนแหวะอย่างนี้มา ๒๐ ปี แหวะไปแหวะมา
กลับหลังหันบ้าง กลับรถหรือเลี้ยวเข้าตรอกเข้าซอกซอยอะไรไปเรื่อย
หรือลงข้างทาง ลงคู ตกข้างถนนบ้างอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ภาพสุดท้ายต้องเป็นดวงใสที่ศูนย์กลางกาย
ฐานที่ ๗ หรืออะไรก็ได้แต่ที่เกิดขึ้นที่กลางกาย เช่น จะเป็น
แสงสว่างหรือภาพอะไรในกลางแสงสว่างตรงนี้ เพราะตำแหน่งที่
ถูกต้องมีตำแหน่งเดียว คือ ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ แม้เป็นตำแหน่ง
ที่ถูกต้อง ก็ยังแนะนำให้ดูเฉย ๆ เพราะเรากำลังเริ่มฝึกทำสมาธิ
ใจให้นิ่ง ๆ ไปก่อน จะถึงจุด ๆ หนึ่งที่เรามีการตื่นตัวภายใน จาก
สติเล็ก ๆ ก็เป็นสติใหญ่ ๆ เขาเรียกว่า มหาสติ คือมีความรู้สึกตัว
เป็นตัวของตัวเองเพิ่มขึ้นกว่าเดิมมาก พอถึงตอนนั้นเราถึงจะแยก
ออกมา อะไรเป็นภาพที่ถูกต้อง อะไรที่ไม่ถูกต้อง ต้องไปถึงที่ถูกต้อง
ตรงนั้นเสียก่อน ที่ถูกต้องมีอยู่ทีเดียวที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗
ต้องจำนะ

๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓